

BALERIINILT HARRASTAJALE: Eve Andre: hea tantsupartner soovib näidata sind parimast küljest (6)

01. detsember 2014 08:29

Autor: Regina Herodes
Delfi Sport

Eve on lummasu eatu iludus, müstiline ebamaine haldjas, kes lihtsalt oma olemasoluga muudab maailma paremaks ning lootusrikkamaks paigaks. Eve on kaua säranud teater Estonia lavalaudadel. Ta mõjub veenvalt kehastudes nii 14- aastaseks Jullias, Tuhkatriinuks kui ka küpseks kangelannaks. Ta lavakarjäär on kestnud juba 19 aastat ja Eve hingestatud emotsionaalset tantsimist võib praegugi nautida, kui mõnele etendusele minna, kus ta kaasa lööb, suure tõenäosusega solistina.

Baleriin Eve Andre
Foto: Erakogu

Läbi aegade on ta tantsinud erinevates lavastustes: "Pähklipurejas" Klarat, Dražeehaldjat ja Murdmaa lavastuses Mariat, "Romeo ja Julia" Juliat, "Tuhkatriinus" Tuhkatriinut „Sylfiidis“ Sylfiidi, 3 musketäris" Constance`i, „Lumivalgekeses“ Lumivalgekest, „ erinevates „Coppeliates“ Swanildat ja Klarat, „Cassandras“ Cassandrat, „ Libahundis“ Tiinat, „ Othellos“ Desdemonat. Ta tähetunde tantsijateel on olnud mitmeid, kuid ühed säravaimaid neist on Julia, Maria, Lumivalgeke, Sylfiid ja Constance. Välikoreograafidest on tal parimad kogemused Mauro Bigonzetti, Luciano Cannito, Wayne McGregori, David Nixon, Russell Adamsoni ja Uwe Scholziga.

Eve on ka inspireeriv ja põnev perekond ning ta on olnud koos oma toetava teise poolega juba 17 aastat. Kuid nad abiellusid vaid 1,5 aastat tagasi just nii nagu soovisid: ebatraditsionaalselt. Põhjus abiellumiseks oli Eve sõnul see, et nende üheksa aastane tütar Mia tahtis ka oma vanemate pulmast osa saada.

Alustame hetkest, mil balletikooli sisse said. Mis Su elus muutus?

Katsetel käisin kaks korda. Kuna minu vanem õde ei saanud sisse, siis isa otsustas mind juba varem proovida, esimesel katsel ei saanud sisse ja teisel katsel sain viimase tüdrukuna. Sellel ajal oli katsetel üle 200 lapse. Ema oli päris šokis, kui Tallinnast Vigala metsade vahele naasin ja teatasin, et lähen nüüd pealinna balletikooli. Siis muutus kõik. Vigalas olin viieline õpilane, aga balletikoolis 4. klassi alustades olid tunnistusel ka kolmed. Üksi pealinna hakkama saada oli keeruline, keegi ei kontrollinud, kas on õpitud ja keegi ei aidanud, kui seda vajasin. Alguses oli kodusõltuvus väga suur. Nädalavahetustel käisin kodus, aga kui pühapäeva õhtul tagasi sõitsin, siis juba nutsin end magama. Iseseisvus tuli päris kiiresti. Juba 5. klassis hakkasin aru saama, miks ma midagi teen ja kuidas pean midagi tegema.

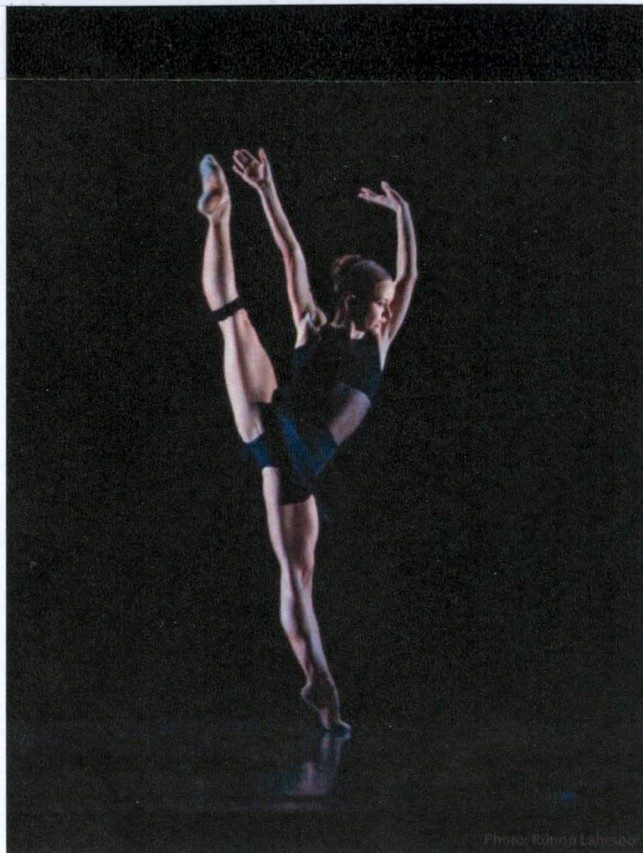

Foto: Rõnn Laheva

Jõudsid juba lapsena kohe Estonia teatri lavalaudadele, tantsides balletietenduses „Pähklipureja“ Pähklipurejat - mis on muutunud praeguse ja selle Eve vahel?

Minu esimene lavale astumine oli juba 1. balletikooli aastal. Siis pidin vaid künnilaga üle lava kõndima aga jah, Pähklipurejat tantsisin ma juhuse tahtel juba balletikooli 2.klassis. Alguses kehastasin ma ilusat nukku, aga kuna väike Pähklipureja ei saanud tulla, siis teatasin, et võin ise teha ja nii see algas- läksin lavale ilma igasuguse proovita. Ainult ilusad nukuripsmed vahetati Pähklipureja silmameigi vastu. Isegi viimasel kursusel tantsisin veel seda, sest olin üks vähestest, kes kingikarpi ära mahtus. Muutunud pole eriti midagi, sest olen alati olnud pea ees vette hüppaja ja teinud kõiki rolle

Jõudsid juba lapsena kohe Estonia teatri lavalaudadele, tantsides balletietenduses „Pähklipureja“ Pähklipurejat - mis on muutunud praeguse ja selle Eve vahel?

Minu esimene lavale astumine oli juba 1. balletikooli aastal. Siis pidin vaid künnlaga üle lava kõndima aga jah, Pähklipurejat tantsisin ma juhuse tahtel juba balletikooli 2.klassis. Alguses kehistasin ma ilusat nukku, aga kuna väike Pähklipureja ei saanud tulla, siis teatasin, et võin ise teha ja nii see algas- läksin lavale ilma igasuguse proovita. Ainult ilusad nukuripsmed vahetati Pähklipureja silmameigi vastu. Isegi viimasel kursusel tantsisin veel seda, sest olin üks vähestest, kes kingikarpi ära mahtus. Muutunud pole eriti midagi, sest olen alati olnud pea ees vette hüppaja ja teinud kõiki rolle südamega. Naudin laval olekut ka siis, kui ise päris kindel pole, kuidas peaksin midagi tantsima.

Kes olid suurimad õpetajad Sinu tantsuteel?

Olen igati tänulik oma kallile õpetajale Ljudmilla Kiršile, kes andis mulle tugeva vundamenti ja kes tegi tahumatust maatüdrukust baleriini. Teatrisse tulles võttis mind oma hoole alla Aime Leis, kes õpetas, kui olulised on pisiasjad. Olen õnnelik, et sain vähesel määral töötada ka Helmi Puuri ja Tiitu Randviiriga. Kõige olulisemat rolli minu karjääri kujundamisel on teinud Elita Erkina ja Viktor Fedortšenko. Nendega olen koos proovisaalis higi valanud juba 15 aastat ja see koostöö veel jätkub. Olen neile tõesti väga tänulik selle meeldiva ja produktiivse koostöö eest. Ilma nendeta ei oleks ma selline tantsija, kes ma täna olen.

Kes on Sinu jaoks olnud kõige inspireerivad tantsijad ja koreograafid?

Ma hindan tantsijaid, kes on laval loomulikud ja siirad; kes ei harjuta peegli ees poose, vaid teevad iga etendusega uue etenduse, sest igakord on natuke teine emotsioon- ühesõnaga loovad kohapeal. Sellepärast on mind läbi aegade inspireerinud sellised tantsijad nagu Helmi Puur, Aleksandra Ferri, Tanja Voronina ja Marika Muiste. Lavastajatest hindan väga muusikaalseid lavastajaid, kellele muusika annab emotsiooni liikumist luua, näiteks Jorma Elo, William Forsythe'i, Mauro Bigonzetti ja Tiit Helimetsaga oli väga meeldiv koostööd teha ning Marina Kesleriga on meil ka üks hingamine.

Mis on Sinu jaoks tants täna ja mis oli varem - kas midagi on muutunud?

Tantsuga olen tegelenud juba 1. klassist saadik. Alguses rahvatantsu ja siis showtantsuga Vigala koolis. Karin Tõldmaaker juhendas meid Vigala koolis ja süstis minusse suure annuse tantsukirge. Esimestel aastatel teatris oli tants ikka raske töö ja ebakindlust oli palju, eriti, kui tulid esimesed suurrõllid. Praegu olen saavutanud mingi stabiilsuse ja tunnen mõnu igast liigutusest. Ma isegi ei arvanud varem, et tahan ka ise midagi luua. Kui leian hea muusika, siis tekib iseenesest silme ette liikumiste jada.

Mis on liikumine?

Liikumine on elu loomulik osa. Me käime ja jookseme iga päev, kasvõi bussi peale. Kui astud sammu edasi ja lähed trenni või võimled kodus, siis saavutad hea enesetunde. Nii et liikumine on minu jaoks hea enesetunne! Isegi siis, kui liikumine teeb valu.

Kui palju praegusel perioodil ise treenid? Kirjelda palun oma tavalist nädalat.

Praegu treenin 6 päeva nädalas. Kell 10.30 algab trenn ja edasi on proovid kuni 17.30 -ni. Kui on etenduse päev, siis teeme ikka trenni ja proovid lõpevad kell 14.00. Siis ma tavaliselt puhkan kodus ja üritan magada ja kell 17.00 olen juba teatris tagasi, et teha grimmi ja soengut ning valmistuda etenduseks. Siis lõpeb tööpäev 22.00 paiku.

Mida soovivad väiksele poistele ja tüdrukutele, kes unistavad balletiartisti karjäärist?

Kui juba unistad saada balletitantsijaks, siis pead kindlasti proovima. Üks olulisem eeldus on suur tahe ja töökus, et saada professionaalseks balletitantsijaks - ja alles siis tuleb anekus. Olen näinud palju väga andekaid lapsi, kellel puudub töökus, tahe ja soov. Siis ei tule sellest midagi välja. Samas, kui tahe ja huvi tantsu vastu on suur, siis peab ka proovima! Kui ei proovi, siis ei saagi kunagi teada.

Kingi mõni toitumisalane soovitus või nipp?

Ega ma mingeid nippe jagada ei oska, tuleks ikkagi toituda tervislikult, kuigi ise ma seda ei järgi, sest suur füüsiline koormus hoiab kaalu kontrolli all. Kui seedimine nii hea ei ole kui mul, siis ei tohi liha kindlasti menüüst välja jätta, vaid süüa seda mõistlikus koguses koos salatiga. Ainult nisujahutooted võiks menüüst kõrvaldada.

Mis teeb ühe balletiartisti Sinu jaoks põnevaks ja meisterlikuks?

Meisterlikkus tuleb ajaga ja kui sa tahad olla pidevas liikumises ja arengus, siis see ongi meisterlikkus, sest tegelikult perfektset sooritust meie elukutses pole ja kui sa tunned, et sul pole enam võimalik paremaks saada, siis peab ameti maha panema. Alati saab paremini.

On Sul oma moto?

Elada ja tunda.

Kuidas rasketest hetkedest üle saad ja uut jõudu ning väge endasse ammutad?

Rasketel hetkedel on väga oluline lähedaste olemasolu ja toetus. Ma elan oma halvad ja ka head emotsioonid välja ja kõige parem, kui sul on parim sõbranna, nagu mul on, arusaaja abikaasa või siis mõistev ema, kellele saad oma muret kurta, siis ongi juba parem olla. Uut jõudu ammutan puhkamisest, vahel ma ei tee mitte midagi terve päeva lihtsalt olen.

Mida soovivad algajatele tantsusõpradele?

Nagu öeldakse: iga algus on raske. Seepärast soovitatakse kindlasti mitte alla

Mida soovivad edasijõudnud tantsijatele?

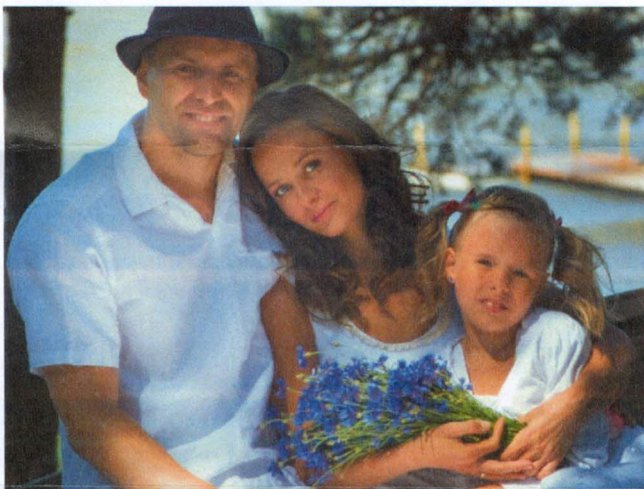
Kui raske alguse etapp on juba läbitud ja tunded juba tantsust ja liikumisest rõõmu, siis ainult edasi treenida, nautida ja mitte karta uusi väljakutseid.

Mida soovivad professionaalidele - kuidas tipus püsida ja mitte läbi põleda?

Kuulata oma keha! Keha annab meile ise märku väsimusest või ülekoormatusest, siis tuleb veidi tagasi tõmmata. Et mitte läbi põleda, siis ei tohi mõelda, et nüüd ma näitan, mis ma oskan - see on suurim viga, mis tehakse. Tantsida tuleb iseendale ja nautida iseenda liikumist ka siis, kui midagi vussi keerad. Päevad on erinevad.

Kui oluline on perekonna toetus?

Perekonna toetus on väga oluline. Mul on väga mõistev abikaasa, eriti kui abikaasa on hoopis teisest eluvaldkonnast. Kui temal on reede, siis minul on esmaspäev ja vastupidi. Koosveedetud aeg on üürrike, aga kvaliteetne. Pean tänama ka oma kalleid vanemaid, kes lasid mul ise otsustada ega surunud oma arvamust peale. Nad on mind alati toetanud ja lasknud mul olla mina ise.

Mis rolle veel tantsida soovid?

Pea ütlema, et olen saanud kõik oma unistuste rollid tantsitud ja rohkemgi veel. Seepärast pole mul enam erilisi soovide. Loodan veel vaid pahalase rolli teha. Ilusaid ja armsaid printsesse ja haldjaid on tantsitud küll. Kui keegi veel ei tea, siis tegelikult olen talleke hundinahas.

veel. Seepärast pole mul enam erilisi soovet. Loodan veel vaid pahalase rolli teha. Ilusaid ja armsaid printsesse ja haldjaid on tantsitud küll. Kui keegi veel ei tea, siis tegelikult olen talleke hundinahas.

Kuidas hoida toimivat suhet, mida soovivad Eesti peredele?

Suhtealast nõu anda on kõige raskem, sest kõik suhted on erinevad ja mis sobib ühele, ei pruugi sobida teisele. Mõned märksõnad on üksteisemõistmine ja empaatiavõime, oskus rääkida ja kuulata. Üksteisele peab jätma ka oma hingamisruumi. Kõige tähtsam on siiski vastastikune austus, kui see säilib, on kõik hästi.

Mis on Su varjatud anded?

Varjatud andeid hakkab ma otsima, kui baleriini elu otsa saab. Küll ma nad üles leiän. Olen väga püsiv inimene ja koju istuma ma kohe kindlasti ei jää.

Mis on Su tugevaim iseloomujoon?

Paljude jaoks võib mu parim omadus olla halvim, aga hindan otsekohesed ja siiraid inimesi, sest olen ise selline.

Mis on Su suurim nõrkus?

Kannatamatus. Aga nõrkustest üldiselt rääkida ei tasu, sest ma tegelen nendega.

Kas tants suudab maailma paremaks muuta?

Ikka suudab. Kõik, mida inimene teeb armastuse ja suure naudinguga, muudab maailma paremaks.

Aga muinasjutud?

Muinasjutud samuti, sest üldjuhul võidab headus ja kurjus kaotab.

Aga liikumine?

Samuti muudab, sest liikumine teeb meile head ja headus võidab.

Millest unistad?

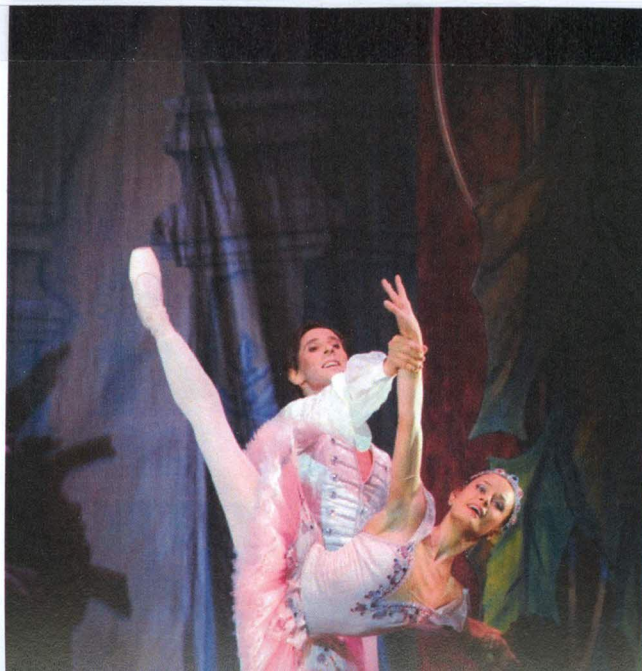
Tahaksin omandada mõne uue ja põneva oskuse, millest leiaksin samasuguse kire kui praegusest elukutsest.

Sinu kauneim paaritants sõna otseses ja ka kaudses mõttes?

Hetkel meenub mulle paar etendust, kus laval olles tunned partneri suhtes tõelisi tundeid ja vastastikust täielikku usaldust. See on minu jaoks ägedaim sisseelamine oma rolli ja meenutan seda alati heldimusega.

Milline on hea tantsupartner?

Üldiselt on mul partneritega väga vedanud. Sergei Upkiniga tunnen ma ennast alati väga turvaliselt ja meil on vastastikune austus. Oleme koos tantsinud 15 aastat. Hea tantsupartner on usaldusväärne, arvestab ja sama liikumistunnetusega. Hea tantsupartner soovib näidata sind kõige paremast küljest ja kõige säravamalt. Tegelikult kehtivad samad reeglid nagu paarisuhteski... märksõna on vastastikune austus.

Kuidas saada heaks tantsijaks?

Raske küsimus. Et saada heaks, peab kõigepealt olema kirk tantsu vastu ja suur tahe ning töökus. Siis tuleb andekus, mida peab olema ka piisavas koguses. Hea tantsija on see, kes teab, et perfektset sooritust pole olemas ja tahab alati paremini teha, aga samas naudib oma lavalolekut.

Kui oluline on pühendumine?

Loomulikult on oluline, aga samas võib liigne pühendumine teha sinust ka ühekülgse tantsija.

Kas peab ka millestki loobuma?

Kindlasti peab. Loobumistes peab ka piiri pidama. Sest ma ei ole nõus nendega, kes ütlevad, et ei saa olla korraga hea ema ja teha karjääri. Saab küll! Minul olid parimad rollid ja parimad etendused alles peale last ja ma tunnengi end laval palju enesekindlamalt kui enne, aga samas ma ei usu, et oleksin sellepärast halb ema. Liigne pühendumine võib sind ennast lämmatada ja sinu lähedasi ka. See tulebki sellest, et oled vabam oma mõtetes ja naudid hetke. Tähtsamaks muutus kodu, aga samas nautisin ka lava. Kui emme on õnnelik, siis on seda ka laps. Loobuma olen pidanud nädalavahetustest, ekstreemsetest hobidest ja vabast ajast, mida perega koos veeta.

Mis on Su sõnum eestimaalastele Liikumisaasta 2014 puhul?

Kallid inimesed, pange mõni õhtu telekas kinni, võtke oma pere kaasa ning minge lihtsalt jalutama. Uskuge mind, te avastate palju huvitavat enda ümber ja perega koos veedetud aeg on hindamatu väärtusega. Liikumine teeb rõõmsaks ja tervise paremaks.